

Η Προσοχή

Το να είμαστε κύριοι της προσοχής μας, είναι θεμελιώδες για την Ενσυνείδηση

Ιστορία:

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας Βασιλιάς με τρεις γιους. Στη χώρα που ζούσαν ήταν παράδοση ωστόσο αυτός που ήταν καλύτερος τοξότης να γίνεται Βασιλιάς, έτσι ο Βασιλιάς είχε προετοιμάσει από νωρίς τους γιους του και τους είπε ότι ο καλύτερος τοξότης από αυτούς θα ήταν αυτός που κάποτε θα γινόταν βασιλιάς. Έτσι τους κάλεσε να προπονούνται συνεχώς και όσο μπορούσαν καλύτερα στη τέχνη του τόξου, και έτσι έγινε. Για χρόνια οι γιοι του κάνανε ότι καλύτερο μπορούσαν.

Κάποια στιγμή όταν γέρασε πια ο Βασιλιάς, αποφάσισε να παραχωρήσει το βασίλειο του. Στήθηκαν λοιπόν οι τρεις γιοι του με τα τόξα τους. Κάπου πολύ μακριά σε ένα ψηλό δέντρο στήθηκε ο στόχος: Ένα σανίδι που είχε ζωγραφισμένη μια κουκουβάγια. Η κουκουβάγια είχε όμως μία ιδιορρυθμία: Το ένα της μάτι ήταν ζωγραφισμένο κλειστό και το άλλο της μάτι ήταν ζωγραφισμένο ανοιχτό. Αυτό που ήταν ανοιχτό ήταν ένας μικρός κύκλος. Αυτός ο μικρός κύκλος ήταν ο στόχος για τα τρία Βασιλόπουλα. Ήταν ένας δύσκολος στόχος, γιατί από κει που ήταν, ίσα ίσα έβλεπαν τη κουκουβάγια.

Έρθε ο πρώτος γιος. Εάν έβρισκε το μάτι της κουκουβάγιας θα γινόταν απευθείας Βασιλιάς. Στήθηκε λοιπόν και άρχισε να τεντώνει το τόξο του και να σημαδεύει. Ο Βασιλιάς τον ρώτησε: *Παιδί μου βλέπεις τα δέντρα γύρω σου;* - *Ναι πατέρα, φυσικά και τα βλέπω. Βλέπεις τη πλατεία που στεκόμαστε;* - *Ναι πατέρα, φυσικά και τη βλέπω. -Παιδί μου, δεν νομίζω να γίνεις Βασιλιάς, αλλά προσπάθησε. Ο πρώτος γιος αφού σημάδεψε, έριξε το βέλος του, αλλά δεν μπόρεσε να χτυπήσει καν τη κουκουβάγια.*

Έρθε ο δεύτερος γιος. Στήθηκε και άρχισε και αυτός να τεντώνει το τόξο του και να σημαδεύει. Ο Βασιλιάς τον ρώτησε: *Παιδί μου βλέπεις τους ανθρώπους*

γύρω σου; - Ναι πατέρα, βεβαίως και τους βλέπω. Βλέπεις το ποτάμι μακριά; - Ναι πατέρα, φυσικά και το βλέπω. - Παιδί μου, δεν νομίζω να γίνεις Βασιλιάς, αλλά προσπάθησε. Ο δεύτερος γιος αφού σημάδεψε, έριξε και αυτός το βέλος του, αλλά δεν μπόρεσε να χτυπήσει ούτε αυτός τη κουκουβάγια.

Έρθε ο τρίτος γιος. Στήθηκε και αυτός και άρχισε να τεντώνει το τόξο του. Ο Βασιλιάς τον ρώτησε: Παιδί μου βλέπεις τα δέντρα γύρω σου; - Όχι πατέρα, δεν τα βλέπω. Βλέπεις τα σπίτια μακριά πίσω σου; - Όχι πατέρα, δεν τα βλέπω. - Βλέπεις τους ανθρώπους που σε κοιτάζουνε; - Όχι πατέρα δεν τους βλέπω. - Παιδί μου, εσύ μπορεί να γίνεις Βασιλιάς, για δοκίμασε. Ο τρίτος γιος σημάδεψε, κράτησε την ίδια του την αναπνοή, και έριξε το βέλος του, χτυπώντας το μάτι της κουκουβάγιας. Έτσι ο τρίτος γιος ήταν αυτός που έγινε Βασιλιάς.

(Το νόημα αυτής της ιστορίας ή κάποιας άλλης σχετικής είναι ότι αυτός που ήταν Κύριος της προσοχής του ήταν αυτός που έφερε αποτέλεσμα. Το αντίθετο από το κύριο της προσοχής είναι κάποιος να είναι αφηρημένος, χαμένος στις σκέψεις του).

